היא נופה לא מצלה אלא הילה עצמה שלא היסבר: דאיהבר מנופיה של אילן • ה) שיבר מן הענפים של אילן ועשה הקן דהייט עבודת טבכים שנתברה מאליה דלא בידמה העובר טבכים והקמי יהיו דמסמע דמתבר בהגלה: לא דאייתי השוף עצים מעלמא• ועשה קן: (ב) דיקא נמי • דקתני נבי הקדש לא נהנין ולא מועלין לי אמרת בשלמא דאייתי עצים מעלמא לכבי לא נהנין מדרבנן הואל ועל אילן של הקדש קאי ולא מועלין הואל דאייתי מעלמא אלא לי אמרת וכו' : (ג) נשוש אימא לך דאיתבר מנופיה • ואמאי לא מועלין הכא נבי הקדש ו) בגידולין הבאין לאחר (מכאן) שהוקדש עסקינן וקסבר אין מעילה בגידולין וליכא למידק מבכא מאליה ז) לעבודת טבכים שנתברה מאליה ולא קשיא לרבי יוחנן: וכבי [אבא אמר רבי] יוחנן • מהרן ח) דאמר יהיו לא בקן עצמו מייבי אלא דכיון דאיתבר מנופה דאתברה קן עצמו אסור בהגלה אלא מאי יהיו בקנה באפרוחים קמיירי• (ד) ליטמא אחרינא [ה"ל מסתברא] ט) ולא שמעת מהום דקתני בה ליטקליה מסקל דמסתע מעולה באילן ויקחהו ביהו והא מ"ש אלא יהבה מן האילן: באפרוחים כאן וכאן• • בין באילן של הקדש ובין של אחרה לפי שאין לריכין לאילן שטוחבין בכל מקום שרולין אבל בעיים כאן וכאן אסורין מפני אלא מייבי ולריכין לאילן עצמו דמי י) ואפרוחין שלריכין לאמן שעדיין לא נגלה טלתן ואין יכולין לפרוח כביצים דמי ואסורי: **מתני'** הגזברין שלקחו את הצעים • מן היער של תולין לעוך קורות: מועלין בעצים • עצמן הראשים לקורות: ולא בשפוי • הנסורת שמספה האדם מן הקורה: ובנייה • הייט עצין שלהן לפי שהגזברים לא קנו והקדישו אלא דבר הלריך לבנין ולא שפויה ובנייה: **גמ'** אמר שמואל טוען בחול ואח"כ מקדישין• כלומר כשהן טוען בבדק הבית הוי קנין כל ערכי הבנין ממשות של תולין לא הוי לוקחין כל ערכי הבנין באמנה ולאחר שנגמר הבנין הוי מקדישין לוחו כן שהוי מבילין ממשות של הקדש כשישאר דמי כל הבנין והשבח שהשביחו האומנין בבנין וחבר האומנין ואומר חתול קדושה שם במשות אלו על הבנין הזה ומצלת יא) קדוש והמשות יצאו לחולין ושרעין מהן שבר האומנין ממה שחולט יב) הבבת שהשביחו האומנין בבנין ושרעין לאותן שלו מהן משות של תולין יג) *שאינו בהן ערכי הבנין לא לאותן שהאמיט להן ערכי הבנין: מאי טעמא • טוען בחול משום דמאן דמהנהב משות לבדק הבית נאלהר מקדיש להו וכיון דמקדיש להו שוב אינו יכול לקנות בהן דבר של תולין בהיות לפי שהמוכר היה מועל בהן לפיכך לריך שיאמר כך בחול וכו' שיהו מתולין קודם שיבוא מתולין לידי המוכר:

מתבר

כמו כן מייבי בשל אחרה באיתבר מנופה כב) אבל עכשיו מייבי מנופה דאחרה מהקאמר יהיו בקנה דמייבי באיתבר מנופה וקשיא לר' יוחנן דאמר עבודת טבכים שנתברה מאליה אסורה ומשני מ"ר אבא מ"ר יוחנן לעולם *דאייתי מעלמא כג) יהיו אפרוחין כלומר מהני' ואפי' כדאייתה מעלמא ליכא לאקשויי מידי דהא דקאמר יהיו לא קאי אקן דוהלמי הקן אסור בהגלה בין נבי הקדש בין נבי אחרה ומאי יהיו יהיו כד) אפרוחים שהאפרוחים מותרים בהגלה בין נבי הקדש בין נבי אחרה כדאמר לקמיה ובשהא ניחא אבל דליכא לאקשויי דליטקליה ביד דאיכא למיתם שמא יצאה באחרה וא"ת והא כדסלקא דעתך דקאי יהיו אקן עצמו הוי קנינא ליה אמאי לא אקל להו כה) ולא קאמר שמא יצאה וי"ל דוהלמי מעיקרא דקאמר יהיו הקן עצמו ליכא למיתם שמא יצאה טו) *שיטין ליטול הקן בידו בלא עלייה על נבי אחרה אבל השתא דקאי יהיו באפרוחים כו) דוהלמי ליכא למיתם שמא יצאה כי אין שם כל כך ליטול האפרוחים בלא הקן אם לא יצאה כי הם נשמטים כאן וכאן ולכך לריך להיות בקנה את האפרוחים דכיון דמתיו בקנה לא יצטרך לצאת לאחרה כדי להיות בקנה כי הדבר קל להחזיק בקנה אף כשנשמר על נבי קרקע וא"ת אאמאי של הקדש לא נהנין אף מן הקן עצמו כיון דמייבי בדאייתי מעלמא יש לומר דגזרינן דלמא אתו לאיתלוטי בקנים המתוברים כח) באילן וא"ת כיון דשייך למיגזר אף בדאייתי מעלמא אמו אותם המתוברים באילן א"כ מעיקרא מאי הוה פריך אמאי של הקדש לא נהנין והא שייך שפיר למיגזר כדפרישית יש לומר לשנות שפיר דשייך למיגזר כדפרישית והכי הוה פריך מעיקרא של הקדש לא נהנין כמו נבי אחרה ולא גזרינן דהא מעיקרא ס"ד דיהיו בקנה אף אקנים דקן כח) דמותר בהגלה ולא גזרינן בהו מידי ולכך הוה פריך אמאי מישיגן נבי הקדש יותר משל אחרה אבל השתא דאחרה ואילן של הקדש שוים הן דהקן עצמו אסור כאן וכאן ואף הציים כדמפרש בסמוך אבל האפרוחים טוהרים כאן וכאן דאיכא דאחרה והכא הקדש כמו שאפרש בסמוך הלכך ליכא למיפרך מידי דהקדש ואחרה שוים הם דהכא והכא גזרינן דלמא אתו לאיתלוטי בקנים המתוברים לאילן כדפרישית כך נראה לשרי רבינו הרב רבי פרץ שי' לפרש סוגיא זו מרחוקה ועד טופה: **אפרוחין** כאן וכאן מותרין• פי' בין באחרה בין בשל הקדש כיון דאית בהן רוח חיים ואין לריכין לאמן כדמפרש בסמוך והא דקאמר יהיו בקנה קאי אאפרוחים וה"ה נבי הקדש אבל לא נהנין קאי אקן וציים וה"ה נבי אחרה וא"ת ואמאי אקן להתירא נבי אחרה וקתני לאיסורא נבי הקדש י"ל דלהכי תנא לא נהנין נבי הקדש משום דבמי לאיתנו אין מועלין ו) ומתא בקנה קאמי נבי אחרה דאף על גב דהוי דבר מאוס מאי שהוא של עבודת טבכים אפילו הכי שרי ז) אפרוחים בהגלה כך נראה לפרש"י: **בונין** בחול ואח"כ מקדישין• פירוש כב) כשהוא טוען הוי *טוען בהקפה ולא הוי נותנין בהם משות של הקדש שהגדלו לעשות בהן עד שנעשה כל הבנין ג) מאי טעם כלומר למה לא היה מקדיש מקום בנין האבנים מאן דמהנהב משות מקדיש ליה ואמר היתול קדושה המשות אבנין ויהיב ליה לאומנין בשכרם כלומר ואי יהיה מקדיש בנין אם כן לא היה יכול לפרוע שכר האומנין ממשות של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה אבל עתה שבנה בחול מחלל קדושה המשות על כל הבנין ופורעים אחר כך שכר האומנים מאותן המשות שנתחללו ואלא לתולין ופורע משות למי שמכר אבנים כמה שקנו אותם הא אמרינן פרק בתרא דכתובות (דף קי.) מניחי ספרים שבירושלים טעלין שכרן מהרומת הלשכה ומאי שנא מכבר האומנין דהכא שכאה במהנה לבור ולב בית דין מהנה עליהם אבל לא שייך לומר לב בית דין מהנה בהקדש מהנה יחיד אפילו הקדישם לאחרים לגבור:

מתבר

בגידולי הבאין לאחר מכאן עסקינן וקסבר אין מועלין בגידולין (אבא) אמר ר' יוחנן מאי יהיו באפרוחין לישנא אחרינא אי הבי כ' כך נרים רש"י והתוס' נרשים כבמאמר: ג) הגזברים עי' תוס' תמורה (דף לא ע"ב): ג) להו ואמר אות ד' נמתק: ד) מתות דוהאי בישלה העובר טבכים אות ד' נמתק: ה) אילן שהשוף שובר מן: ו) הקדש משום דבגידולין: ז) מהבא ולעולם תיבות לעבודת טבכים ל"ש תמתק: ח) מתרץ דוהאי יהיו אות ל' נמתק: ט) אתרינא לא אות ו' ל"ש: י) דמי הב"ד אפרוחין שצריכין אות ו' נמתק: יא) ונמצא הבנין קדוש: יב) שהילוה והשבח שהשביחו: יג) הילין: בשקים תיבת שטרנו כתוב מן הצד בבת"י הרב"א שנעשה ל"ל: יד) מצלה לידידי: טו) בקנה ה"ג מאי: טז) מניחה שלקחה השוף הקנים שעשה מקן הקן מטוח האשרה: יז) האילן ואשטוענן דלא נזרינן אמר נוף ואילן: יח) נהנין אלא בגידולין הבאין לאחר מכאן כ"ו מדברי הרמשה וה"ק אלא ודאי ע"כ מדקאמר לא נהנין [מיירי באיתבר] תיבת אלא ל"ש) לישל הקן בידו תיבת מסקל נמתק: כ) מיירי דאתו מעלמא דלא דמי כו' לא שייך למיגזר: כא) הקדש בראחרבר אות ש' נמתק: כב) מנופה והכא מייתי מנופה דבבא דאחר תיבות אבל עכשיו ל"ש: כג) מעלמא ומאי יהיו באפרוחים כלומר מחניתן מיירי בכל ענין ואפילו: כד) יהיו באפרוחים: כה) להו ביד ולא קאמר שמא יצאה והכא חייש וי"ל: כו) מכום שיכול ליטול תיבת שיכון ל"ש: כז) אאפרוחים אז ודאי איכא אות ד' נמתק: כח) לאלו וא"ת תיבת באילן ל"ש: כט) דקן דשותרים בהגאה: ל) מועלין תבי אשרה לא שייך למתני אין מועלין ויהיו בקנה דתני נבי אשרה הייט לרבותא דאע"ג דלא בדלי פיניה מ"מ שרי לתתו באפרוחים א"ג י"ל דתנא דהיתר נבי אשרה לאשמועינן דאע"ג תיבות ומתיו בקנה קתני נבי אשרה נמתק: לא) שרי לתתו באפרוחים כך נראה לפר"ש הס"ד ומה"ד הנזברים שלקחו עצים פי' והקדישו לעשות בהן קורות הבית מועלין בעצים ולא בשפוי הנסורת ובנייה עליהן בפלה שלא בישלה עדיין שהם עובר טבכים בפירוש: ריש לקיש אמר מותרת • שבלבו מבפלה נראה דעובר טבכים דמסר אמר דהא נטפא שלא תשבר כו': מאי לא אצלה שלא תשבר כו': מתרץ שהשוף שובר מן הענפים של אילן אשירה ותיקן הקן דקתני יהיו דמשמע דמתבר בהגאה: לא דאייתי עצים מעלמא • דייקא נמי דקתני נבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אי אמרת בשלמא כו': מידי אירא כדקא משמע • לעולם אימא לך דאיתבר מנופו דאמאי לא נהנין ולא משלין משום דבגידולין הבאין לאחר מכן שהוקדש עסקינן וקסבר אין מעילה בגידולין אבל בגידולין דאשירה לעולם אגירי ולא קשיא לר' יוחנן ור' אבא: א"ר יוחנן מתרץ בפירוש דהא יהיו לא בקן מיירי אלא מאי יהיו יהיו באפרוחים דהא בקן [עצמו בוודאי אסור]: אפרוחים כאן וכאן בין באילן של הקדש בין בשל אשרה שותרין • משום דלא צריכי לאילן שמסין בכל מקום שרצין: אבל ציים כאן וכאן אסורין • (דלא מיירי) דצריכי לאילן ובאילן דמי: אם אפרוחין צריכין לאמן שעדיין לא נגלה נתנן ואינן יכולין לפרוח כבציים דמי ואסורי: אסר שמואל בטוען בחול ואחר כך מקדישין • כלומר כשהוא בונין ברק הבית הוי קנין כל צורך הבנין ממשות של תולין וכשגמר הבנין כלו אח"כ הוי מקדישין אותו כן שהוא מביאין ממשות של הקדש כשיעור דמי כל הבנין ושכר האומנין ואומרין תיהוא קדושה שיש באלו משות על הבנין זה ונמצא הבנין קדוש והמשות יצאו לחולין ופורעין מהן שכר האומנין ופורעין לאותן שלו משות של תולין שנקנה בהן צורכי הבנין: ס"ש • בוטן בחול משום דמאן דמהנהב משות לבי"ק הבית לאלהר מקדיש להו אין יכול לקנות מהן להדיא דבר של

שבאשרה יהיו בקנה טו) מאי לאו דאתבר מנופה • טז) *שנשברו הקנים שנעשו (הוא) מנוף האשרה וקאמר יהיו בקנה והקן עצמו מותר אלמא שבאשרה מאליה מותרת ומשני לא דקמייתי מעלמא כלומר שנעשית הקן מקנים אחרים ולא מנוף האילן יז) לי הכי של הקדש אמאי לא נהנין ולא מועלין (ב) אלא נהנין פריך דכיון שלקן הקן מאילן של הקדש אמאי לא נהנין יח) אלא מייבי באיתבר מנופה וכ"ת אמאי לא מועלין הכא מייבי בגידולים וקסבר אין מעילה בגידולים ס"ג מסתברא פי' דמייבי באיתבר מנופה דאי ס"ד דאייתי מעלמא אמאי יהיו בקנה לשקליה משקל אמר רבי אבהו א"ר יוחנן (ח) לעולם דאייתי מעלמא ומאי יהיו יהיו אפרוחים אמר ליה רבי יעקב לרבי ירמיה אפרוחים כאן וכאן מותרין ביצים כאן וכאן אסורין אמר רב אשי אם אפרוחים צריכין לאמן כביצים דמו: **מתני'** ט) הגזברים שלקחו עצים מועלין בעצים ואין מועלין לא בשפויי ולא בבנייה: **גמ'** אמר שמואל בונין בחול ואח"כ מקדישין מאי טעמא מאן דמתנדב מעות *מקדש לדו' ו) דאמר תיהוא קדושת מעות אבניוהיב לדון לאומנין בשברן מיתיבי

מתבר

שיטה מקובצת

ח) מעלמא דיקא נמי דקתני נבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אע"ב דאייתי מעלמא וקתנתה בהן הייט דקתני לא נהנין ולא מועלין לא נהנין מ ד ר ב נ ן ולא מועלין מראוייתא דהא לא קרטי אע"א דאיתבר מנופה אמאי אין מועלין מדי אירא הבא

רבינו גרשם

גזברים שלקחו עצים פיר של חולין לעוך קורות מועלין בעצים עצמן שהן לשם קורות: ולא בשפוי • הנסורות

[אם מבר]

לגמי דשיי כיה גיסא לאחרים כמה דאיתא בפ"ז מכ:

ע"ק

[פי' פרת מרזן פרך נב ג']

מוחרין בין כו' ע"ק

מקום לה לגיבר גרוך שיתבר חיטה כו' ע"ק

ע"ל שקט טען מרכי כו' ע"ק

ומא דתנן כו' ע"ק

ע"ק

לח א מיי' פ"ח מהל' ע"ז הלכה יא מור יד סימן קמו סעיף יא:

לט ב נ מיי' שם פ"ז הלכה יב ופ"ח מהל' מעילה הלכה ז סוס"מ יד סימן קמו סעיף ח:

מ ד מיי' פ"ט מהלכות מעילה הלכה ט:

מא ה מיי' פ"ט מהל' מעילה הלכה ד:

ולכך לא שרי ליה ליטול ביה כו' ע"ק

ביים מה: [פי' פוספות עיבוזין לא: ד"ה ומקן]

דאיתיה מעלמא ומאי יהיו אפרוחין כלומר אחרינא דאייתי מעלמא כדאיתיה מעלמא כו' ע"ק

שיטול ליטול כו' ע"ק

ומא דתנן כו' ע"ק

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com